

formål, hvortil der er ydet eller ydes offentlig garanti, rykker uden særskilt påtegning tilbage for nedenstående senere lån med tinglyst pantet i ejendommen:

- a) indeksregulerede realkreditlån efter denne lov,
- b) realkreditlån efter lov om realkreditinstitutter og
- c) lån ydet af Grundejernes Investeringsfond, jf. §§ 58 og 59 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene.«

Til § 5

5) I *stk. 1* indsættes efter »1. januar 1989«: », og § 1, nr. 77, træder først i kraft den 1. januar 1990. Indtil den 1. januar 1990 betales eventuelt vederlag til de i § 1, nr. 77, nævnte medlemmer af byfornyelsesnævnene af amtskommunen, i hovedstadsområdet dog af Hovedstadsrådet«.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 3

Efter lovforslagets § 1, nr. 30, kan kommunalbestyrelsen bl.a. træffe afgørelse om, at en ejendom, der er omfattet af en byfornyelsesbeslutning, skal sikres mod besættelse, hvis ejendommen er helt eller delvis rømmet.

Kommunalbestyrelsen kan f.eks. påbyde ejeren at foretage nedrivning eller en forsvarlig afspærring af ejendommen. Påbudet kan eksempelvis bestå i, at ejeren skal sikre ejendommens døre og vinduer ved tilsømning eller opsætning af plader på døre og vinduer.

Udgifter, som ejeren har haft til gennemførelse af sådanne foranstaltninger, vil typisk ikke forøge ejendommens værdi og vil derfor ikke give sig udslag i en højere salgspris eller ekspropriationserstatning, når kommunen skal råde over ejendommen med henblik på at gennemføre beslutningen.

Det findes ikke rimeligt, at ejeren skal lide et tab på disse foranstaltninger i de tilfælde, hvor ejendommen skal afstås, fordi kommunen i medfør af byfornyelsesbeslutningen skal råde over ejendommen. Det foreslås derfor, at kom-

munen godtgør ejeren de rimelige udgifter, der er afholdt til sikringen af ejendommen efter § 30 a.

Udgifter til gennemførelse af kommunalbestyrelsens påbud om sikring af en ejendom mod besættelse vil typisk være af ubetydelig størrelse i forhold til udgifterne til den senere istandsættelse af ejendommen i overensstemmelse med byfornyelsesbeslutningen. Hertil kommer, at kommunalbestyrelsen ved afgørelse af, i hvilket omfang en ejendom skal sikres mod besættelse, vil være bekendt med, at der til ejere af ejendomme, som kommunalbestyrelsen efter byfornyelsesbeslutningen skal råde over, skal ydes en godtgørelse af afholdte, rimelige sikringsudgifter.

På denne baggrund foreslås det i overensstemmelse med regeringens afbureaukratiseringsbestræbelser, at kommunalbestyrelsens afgørelse om godtgørelse af rimelige sikringsudgifter, i lighed med, hvad der gælder for godtgørelser efter §§ 40, 45 og 47, ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed, men at boligministeren dog skal kunne optage principielle sager til behandling.

Kommunens udgifter til godtgørelse er efter den foreslåede bestemmelse omfattet af § 57, stk. 1, og refunderes derfor af staten med 50 pct., jf. § 66, stk. 3.

Efter lovforslagets § 1, nr. 90, omfatter bestemmelserne om sikring af en ejendom mod besættelse også ejendomme omfattet af en godkendt saneringsplan.

For at gøre reglerne i saneringsloven og byfornyelsesloven ensartet på det her omhandlede område er det derfor foreslået, at byfornyelseslovens godtgørelsesbestemmelse for afholdte, rimelige sikringsudgifter skal finde tilsvarende anvendelse for saneringsejendomme, hvor den sanerende skal råde over ejendommen.

Til nr. 2

I lovforslagets § 1, nr. 57, er det foreslået, at kommunalbestyrelsen får adgang til for private andelsboligforeninger at fastsætte en boligafgift før forbedring, som kan anvendes ved ud-